

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA AUDIENCJA GENERALNA 27 stycznia 2016

r. [\[Multimedia\]](#)

Zapas złota i srebra

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

W Piśmie Świętym miłosierdzie Boga jest obecne w całej historii ludu Izraela.

Pan towarzyszy swoim miłosierdziem drodze patriarchów, obdarza ich potomstwem pomimo niepłodności, prowadzi ich drogami łaski i pojednania, jak to ukazuje historia Józefa i jego braci (por. Rdz 37-50). Myślę również o licznych braciach, którzy żyjąc w jednej rodzinie oddalili się od siebie i ze sobą nie rozmawiają. Ten Rok Miłosierdzia jest dobrą okazją, aby znów się spotkać, uściskać, przebaczyć sobie, zapomnieć o złych rzeczach. Jak wiemy, życie w Egipcie staje się dla ludu ciężkie. I właśnie kiedy Izraelici bliscy są porażki, interweniuje Pan i ocala.

Czytamy w Księdze Wyjścia: «W tym długim czasie umarł król egipski; Izraelici narzekali na swoją ciężką pracę i jęczeli, a narzekanie na ciężką pracę dochodziło do Boga. I wysłuchał Bóg ich jęku, pamiętał bowiem o swoim przymierzu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem. Wejrzał Bóg na Izraelitów i zrozumiał ich» (2, 23-25). Miłosierdzie nie może być obojętne na cierpienie uciśnionych, na wołanie tych, którzy są narażeni na przemoc, zniewoleni, skazani na śmierć. Ta bolesna rzeczywistość trapi każdą epokę, także i nasze czasy, i sprawia, że ludzie czują się często bezsilni, kuszeni, by zamknąć serca i myśleć o czymś innym. Ale Bóg «nie jest obojętny» (Orędzie na Światowy Dzień Pokoju 2016 r., 1), nigdy nie odwraca wzroku od ludzkiego cierpienia. Bóg miłosierdzia reaguje i troszczy się o ubogich, tych, którzy wykrzykują swoją rozpacz. Bóg słucha i interweniuje, aby zbawić, dając ludzi potrafiących usłyszeć jęk cierpienia i działać na rzecz uciśnionych.

W ten sposób zaczyna się historia Mojżesza jako pośrednika wyzwolenia ludu. Udaje się on do faraona, by go przekonać do wyrażenia zgody na odejście Izraela; a potem poprowadzi lud przez Morze Czerwone i przez pustynię ku wolności. Mojżesz, którego Boże miłosierdzie uratowało, jako

noworodka, od śmierci w wodach Nilu, staje się pośrednikiem tego samego miłosierdzia, pozwalając ludowi ocalonemu z wód Morza Czerwonego zrodzić się do wolności. Również my w tym Roku Miłosierdzia możemy podjąć się tego dzieła, by przez uczynki miłosierdzia być pośrednikami miłosierdzia, ażeby zbliżyć, nieść ulgę, tworzyć jedność. Można dokonać bardzo wielu dobrych rzeczy.

Boże miłosierdzie zawsze działa, aby zbawiać. Jest całkowitym przeciwieństwem postępowania tych, którzy zawsze działają, by zabijać: na przykład tych, którzy prowadzą wojny. Pan poprzez swego sługę Mojżesza prowadzi Izraela przez pustynię, jakby był synem; wychowuje go do wiary i zawiera z nim przymierze, tworząc więź bardzo silnej miłości, podobną do więzi łączącej ojca z synem i oblubieńca z oblubienicą.

Boże miłosierdzie posuwa się aż tak daleko. Bóg proponuje relację szczególnej, wyłącznej, uprzywilejowanej miłości. Gdy daje Mojżeszowi wskazania dotyczące przymierza, mówi: «Jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym» (Wj 19, 5-6).

Oczywiście, Bóg posiada już całą ziemię, ponieważ ją stworzył; ale lud staje się dla Niego inną, szczególną własnością: Jego osobistym «zasobem złota i srebra», jak ten, o którym król Dawid mówił, że dał na budowę Świątyni.

Otóż tym stajemy się dla Boga, gdy przyjmujemy Jego przymierze i pozwalamy, by nas zbawił. Miłosierdzie Pana czyni człowieka cennym, jak osobiste bogactwo, które do Niego należy, którego On strzeże i w którym ma upodobanie.

To są cuda Bożego miłosierdzia, które osiąga swoją pełnię w Panu Jezusie, w tym «nowym i wiecznym Przymierzu», które dokonało się w Jego krwi, które przez przebaczenie niszczy nasz grzech i czyni nas ostatecznie dziećmi Bożymi, (por. 1 J 3, 1), cennymi klejnotami w rękach dobrego i miłosiernego Ojca. A jeśli jesteśmy dziećmi Bożymi i możemy osiągnąć to dziedzictwo — dziedzictwo dobroci i miłosierdzia — wobec innych, prosimy Pana, abyśmy w tym Roku Miłosierdzia i my także czynili dzieła miłosierdzia; otwórzmy nasze serca, by dotrzeć do wszystkich z dziełami miłosierdzia, będącego dziedzictwem miłosierdzia, jakim Bóg Ojciec nas obdarzył.

Do Polaków:

Witam przybyłych na tę audiencję pielgrzymów polskich. Nadzwyczajny Jubileusz zaprasza nas, byśmy otworzyli serca na dary Bożego miłosierdzia: nawrócenia, przebaczenia grzechów, odnowy ducha, miłości i pokoju. Umocnieni tymi darami pamiętajmy, że Bóg nieustannie nas kocha, słucha, oczekuje naszej wierności przymierzu, które zawarł z nami w dniu naszego chrztu św.

Bądźmy dla bliźnich i całego świata świadkami Jego miłości. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Dzień rekolekcji zorganizowany przez Papieską Radę «Cor Unum»

Papieska Rada «Cor Unum» z okazji Jubileuszu Miłosierdzia zorganizowała dzień skupienia dla osób i grup zaangażowanych w posługę miłosierdzia. Dzień ten, który winien odbyć się w poszczególnych diecezjach w czasie tegorocznego Wielkiego Postu, będzie okazją do refleksji nad powołaniem do bycia miłosiernymi jak Ojciec. Zachęcam do przyjęcia tej propozycji i skorzystania ze wskazań i materiałów pomocniczych przygotowanych przez «Cor Unum».